

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra ISSEFIORDEN

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871843232.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Du gamle, sølvblaa, stille, klare
Isse-Fiord! som Nordens Helte
Søgte før, med Sværd ved Belte,
Altid flux til Kamp og Fare;
Du som stedse bar en Skare
Fordum, af de brune Snekker,
Intet nu din Flade dækker! -
Tidens Tand kan Alting fure,
Styrtet er de gamle Mure;
Alt den mægter at beseire,
Selv det seiervante Leire
Faldt, dets Glands som Heltens Øye
123 Sluktes, og de lave Vande,
Hvorhen Snekken før lod stande,
Kan nu ingen Kiøle pløye.
Selv den Bye, som Kongen bygged,
Hvor de dunkle Lunde skygged,
Roe, som roligt leve vilde
Ved den rolig, stille Kilde -
Roeskild selv er overvunden,
Al dens Glimmer er forsvunden,
Kun den gamle Hvælvning stemmer
Endnu vældigt op sin Bue,
Ak! som taust og helligt giemmer
Asken af den slukte Lue.
O hvidsler kun veemodigt, Vover!
Hvor de gamle Helte sover;
Hvidsler mod den mørke Hule!
Hiem, for Kongerne i Thule;
Hvidsler op med tunge Bølger!
Eder blidt min Taare følger.
Saa rul da, Vogn! fra disse Vande,
Ak! som sig med Taarer blande;
Og lad Strandens grønne Hække
Huldt den blanke Bugt bedække.
Skiult lad Vinden Bølgen fure,
Bring mig hen til hine Mure,
Kiæmpestærke, tykke, røde,
Værn omkring de elskte Døde.
Lad mig der med Andagt skielve,
Hvor sig Chorets Buer hvælv;
Hvor de tykke Piller favne
Støvet, af de store Navne,
Som ey dør, ey blier forgjettet,
Naar min Old er længst udslettet.